

Angående rapportskrivning – från en av Lasses exjobbares reflektionsdokument

Jag var inte förberedd på att skriva en exjobbssrapport. Exjobbssrapporten kräver mycket högre språklig kvalitet än något jag någonsin skrivit under utbildningen. Rapporterna som författas under utbildningen har aldrig något språkligt fokus och man får också sällan feedback på det språkliga. Det handlar mer om att ha med all information som krävs för att få godkänt än att förmedla kunskap på ett bra sätt.

Mina språkkunskaper var tillräckliga, men jag saknade förtroende för mina skrivkunskaper. Det är möjligt att mina skrivkunskaper var fullt tillräckliga, men jag har inte fått någon uppfattning om det under utbildningen. Utbildningen har gett mig självförtroende att attackera vilket tekniskt problem som helst, men ett sådant självförtroende saknas för rapportskrivande.

Mina tekniska och matematiska grundkunskaper som jag fått under utbildningen gjorde att det var lätt att tillgodogöra sig resultaten i forskningsartiklar. Att läsa forskningsartiklar var dock en färdighet jag fick lära mig under exjobbet, för jag läste aldrig en forskningsartikel under utbildningen – forskningsartiklar ingick aldrig i den obligatoriska kurslitteraturen. Akademiskt skrivande var en annan färdighet som utvecklades under exjobbet, då akademiskt skrivande har låg prioritet under utbildningen.

Jag känner att utbildningen förberett mig mycket väl för att lösa tekniska problem. Däremot är jag mindre förberedd att hantera mer "mjuka" problem som till exempel kommunikation. Under utbildningen har jag märkt att man försöker inkorporera mer kommunikationsmoment i kurserna (rapport, opponering, presentationer etc.), men dessa moment har inte särskilt hög status och betraktas mest som ett irriterande hinder. Jag tror dessa moment skulle kunna utformas bättre och på så sätt göra studenterna mer förberedda för både exjobbet och ett framtida jobb.